

ЗАЦВЕРДЖАНА
Пастанова
Міністэрства адукацыі
Рэспублікі Беларусь
18.07.2023 №195

Вучэбная праграма
па вучэбным прадмеце «Беларуская мова»
для IV класа ўстаноў адукацыі,
якія рэалізуюць адукацыйныя праграмы агульнай сярэдняй
адукацыі
з беларускай і рускай мовамі навучання і выхавання

ГЛАВА 1 АГУЛЬНЫЯ ПАЛАЖЭННІ

1. Дадзеная вучэбная праграма па вучэбным прадмеце «Беларуская мова» (далей – вучэбная праграма) прызначана для III–IV класаў устаноў адукацыі, якія рэалізуюць адукацыйныя праграмы агульнай сярэдняй адукацыі з беларускай і рускай мовамі навучання і выхавання.

2. Дадзеная вучэбная праграма разлічана на 174 гадзіны: па 87 гадзін у III і IV класах (3 гадзіны на тыдзень у першым паўгоддзі і 2 гадзіны на тыдзень у другім паўгоддзі ва ўстановах адукацыі з беларускай мовай навучання і выхавання; 2 гадзіны на тыдзень у першым паўгоддзі і 3 гадзіны на тыдзень у другім паўгоддзі ва ўстановах адукацыі з рускай мовай навучання і выхавання).

3. Мэта навучання беларускай мове – авалоданне навучэнцамі камунікатыўнымі ўменнямі і навыкамі, неабходнымі для эфектыўнага выкарыстання мовы ў розных сітуацыях зносін, развіццё іх творчага патэнцыялу, далучэнне праз мову да культурных традыцый беларускага народа.

4. Асноўнымі задачамі навучання беларускай мове выступаюць:

4.1. у межах фарміравання моўнай кампетэнцыі:

асэнсаванне тэксту, сказа, слова і гука з пункту гледжання іх функцыянавання;

авалоданне графікай беларускай мовы;

засваенне фанетычных, лексічных і граматычных ведаў для іх прымянення ў маўленчай дзейнасці;

узбагачэнне слоўнікавага запасу навучэнцаў, засваенне вымаўленчых нормаў, правілаў правапісу;

4.2. у межах фарміравання маўленча-камунікатыўнай кампетэнцыі:

развіццё камунікатыўных уменняў і навыкаў навучэнцаў;

развіццё практычных уменняў і навыкаў выкарыстання беларускай мовы ва ўсіх відах маўленчай дзейнасці;

развіццё творчых здольнасцей навучэнцаў пры стварэнні ўласных вусных і пісьмовых выказванняў;

4.3. у межах фарміравання лінгвакультуралагічнай і сацыякультурнай кампетэнцыі:

развіццё пачуццёва-вобразнага ўспрымання беларускай мовы і ўмення адрозніваць яе ад рускай мовы;

асэнсаванне беларускай мовы як нацыянальнай культурнай каштоўнасці;

развіццё асэнсаванага ўспрымання беларускай літаратурнай мовы як сродку замацавання культурных традыцый, маральных каштоўнасцей грамадства;

засваенне правілаў маўленчага этыкету, сацыяльных норм маўленчых паводзін у розных сітуацыях зносі;

развіццё ў навучэнцаў пачуцця прыгажосці, мілагучнасці, выразнасці, эстэтычнай вартасці беларускай мовы.

5. Формы і метады навучання і выхавання.

Асноўнай формай правядзення вучэбных заняткаў па вучэбным прадмеце «Беларуская мова» з'яўляецца ўрок. Для ўрока беларускай мовы характэрна перавага калектыўных формаў арганізацыі вучэбнай дзейнасці навучэнцаў у спалучэнні з рознымі формамі дыферэнцыяцыі і індывідуалізацыі адукацыйнага працэсу. У залежнасці ад задач кожнага этапу ўрока выкарыстоўваецца калектыўная, групавая або індывідуальная форма працы навучэнцаў, разгортваецца агульнакласная, міжгрупавая або ўнутрыгрупавая вучэбная дыскусія.

Змест вучэбнага прадмета «Беларуская мова» прадугледжвае выкарыстанне дзейнасных метадаў навучання, у тым ліку адкрыццё пад кіраўніцтвам педагагічнага работніка элементарных моўных з'яў, заканамернасцяў.

У працэсе навучання беларускай мове рэкамендавана рацыянальнае спалучэнне разнастайных метадаў навучання: тлумачальна-ілюстрацыйнага (інфармацыйна-рэцэптыўнага), рэпрадуктыўнага, праблемнага, часткова-пошукавага (эўрыстычнага).

Выбар формаў і метадаў навучання і выхавання вызначаецца педагагічным работнікам самастойна на аснове мэт і задач вывучэння канкрэтнай вучэбнай тэмы, патрабаванняў да вынікаў вучэбнай дзейнасці навучэнцаў, якія сфармуляваны ў главах 2–3 дадзенай вучэбнай праграмы.

Урок любога тыпу можа быць праведзены з выкарыстаннем электронных сродкаў навучання.

6. Навучанне беларускай мове на I ступені агульнай сярэдняй адукацыі накіравана на дасягненне навучэнцамі асобасных, метапрадметных і прадметных вынікаў:

6.1. асобасныя: усведамленне навучэнцамі прыналежнасці да беларускага народа, цікавасць да вывучэння беларускай мовы, сфарміраванасць асобаснага сэнсу яе вывучэння і каштоўнасных адносін да яе; імкненне авалодаць беларускай мовай як сродкам зносі, які дазваляе выражаць свае думкі ў вуснай і пісьмовай форме;

6.2. метапрадметныя: уменне ўспрымаць і асэнсоўваць вучэбны матэрыял, які прад'яўляецца ў вербальнай форме, вылучаць галоўнае ў ім, рацыянальна запамінаць, выконваць разумовыя аперацыі; уменне выкарыстоўваць маўленчыя сродкі і сродкі інфармацыйна-камунікацыйных тэхналогій для рашэння камунікатыўных і пазнавальных задач; уменне працаваць з вучэбнай кнігай, іншымі друкаванымі і аўдыявізуальнымі крыніцамі інфармацыі; уменне працаваць з інфармацыяй (пошук, прымяненне, захаванне), рыхтаваць сваё выступленне і выступаць з аўдыя-, відэа- і графічным суправаджэннем; уменне слухаць суразмоўцу і весці дыялог, прызнаваць наяўнасць розных пунктаў гледжання, выказваць сваё меркаванне і аргументаваць яго;

6.3. прадметныя: валоданне першапачатковымі ўяўленнямі пра беларускую мову як адну з дзяржаўных моў у Рэспубліцы Беларусь; валоданне графічнымі і каліграфічнымі навыкамі; валоданне вывучанымі нормамаі беларускай мовы (арфаэпічнымі, арфаграфічнымі, лексічнымі, граматычнымі), імкненне да захавання іх у маўленні; прымяненне ведаў пра якасці і функцыі моўных адзінак для рашэння вучэбных задач; выкарыстанне сфарміраваных моўных і маўленчых уменняў і навыкаў для ажыццяўлення маўленчай дзейнасці; выкарыстанне беларускай мовы ў працэсе зносін; валоданне правіламі беларускага маўленчага этыкету, захаванне культуры маўленчых паводзін.

7. Змест вучэбнага прадмета адабраны з улікам рэалізацыі наступных напрамкаў у працэсе развіцця асобы навучэнца: моўнага (засваенне сістэмы мовы, заканамернасцей і правілаў функцыянавання моўных сродкаў у маўленні, норм беларускай літаратурнай мовы), маўленчага (авалоданне спосабамі перадачы думкі сродкамі мовы ў вуснай і пісьмовай формах, у розных відах маўленчай дзейнасці: чытанні, слуханні, гаварэнні, пісьме), камунікатыўнага (авалоданне культурай маўлення, правіламі маўленчых зносін, уменнямі ствараць самастойныя вусныя і пісьмовыя выказванні розных відаў), лінгвакультуралагічнага (асэнсаванне беларускай мовы як нацыянальнай каштоўнасці, сродку замацавання культурных традыцый, засваенне нацыянальна маркіраваных адзінак беларускай мовы), сацыякультурнага (засваенне сацыяльных норм маўленчых паводзін, культурных каштоўнасцей беларускага народа і агульначалавечых каштоўнасцей, авалоданне правіламі беларускага маўленчага этыкету).

Змест вучэбнага прадмета «Беларуская мова» складаюць: моўныя веды, уменні і навыкі (веды аб сістэме моўных

адзінак і заканамернасцях іх функцыянавання, моўных нормах і міжмоўнай аманіміі, фанетыка-артыкуляцыйныя навыкі, лексічныя, лексіка-граматычныя, арфаграфічныя і пунктуацыйныя ўменні і навыкі);

маўленчыя ўменні і навыкі (уменні і навыкі ў розных відах маўленчай дзейнасці: аўдзіраванні, чытанні, гаварэнні, пісьмовым маўленні);

камунікатыўныя ўменні і навыкі (уменні і навыкі выкарыстання розных відаў маўленчай дзейнасці ў пэўных маўленчых сітуацыях);

традыцыйны маўленчы этыкет, нормы маўленчых паводзін у розных сітуацыях зносін;

агульныя звесткі пра беларускую мову, формы яе існавання і сферы ўжывання, культурную і эстэтычную самакаштоўнасць беларускай мовы.

Сістэма развіцця маўлення скіравана на авалоданне рознымі відамі маўленчай дзейнасці, фарміраванне ў навучэнцаў здольнасці разумець праслуханае ці прачытанае маўленчае паведамленне на беларускай мове, ствараць вуснае выказванне на беларускай мове для задавальнення камунікатыўнага намеру, паступовае авалоданне пісьмовым маўленнем. Для дасягнення пастаўленай мэты змест сістэмы развіцця маўлення прадстаўлены ў трох кірунках: фарміраванне правільнага ўспрымання і разумення беларускай мовы пры слуханні і чытанні; фарміраванне ўменняў гаварэння; фарміраванне ўменняў пісьмовага маўлення.

Змест вучэбнага прадмета «Беларуская мова» структураваны па раздзелах: «Паўтарэнне», «Тэкст», «Сказ», «Слова» (тэмы «Значэнне слова», «Склад слова», «Часціны мовы»), «Паўтарэнне». На працягу ўсяго перыяду навучання праводзіцца навучанне каліграфіі.

8. Асноўная задача навучання каліграфіі – удасканаленне ў навучэнцаў уменняў і навыкаў плаўнага, правільнага, прыгожага і хуткага пісьма. У III–IV класах практыкаванні па каліграфіі выконваюцца па меры неабходнасці з мэтай прывучэння да рытмічнага пісьма. На іх адводзіцца спецыяльны час на ўроку. Заданні дыферэнцыруюцца з улікам каліграфічных недахопаў кожнага з навучэнцаў. Змест працы па каліграфіі па магчымасці звязваецца з фанетычным, лексічным ці граматычным матэрыялам, які вывучаецца на ўроку.

ГЛАВА 2

ЗМЕСТ ВУЧЭБНАГА ПРАДМЕТА Ў IV КЛАСЕ. Асноўныя

Ўтрабаванні да вынікаў вучэбнай дзейнасці НАВУЧЭНЦАЎ

(87 гадзін)

ПАЎТАРЭННЕ (4 гадзіны)

Аднастайнае напісанне кораня ў аднакаранёвых словах. Правапіс прыставак. Падваенне зычных на стыку прыстаўкі і кораня, кораня і суфікса. Лік і род назоўнікаў. Змяненне прыметнікаў па родах і ліках. Лік і час дзеясловаў.

ТЭКСТ (7 гадзін)

Сувязь сказаў у тэксце. Сродкі сувязі сказаў у тэксце: лексічныя паўторы, сінонімы, антонімы, выкарыстанне слоў ён, яна, яно, яны, гэты, той, там, так, адзінства часавых форм дзеясловаў.

Тыпы тэксту: апавяданне, апісанне, разважанне. Перадача паслядоўнасці падзей у апавядальных тэкстах. Будова тэксту-апавядання. Паведамленне аб прыметах прадмета ў апісальных тэкстах. Будова тэксту-апісання. Выказванне і доказ думкі ў разважаннях. Будова тэксту-разважання.

Вобразна-выяўленчыя сродкі мовы ў тэксце.

Віды дзейнасці. Складанне тэксту-апавядання, апісання, разважання на вызначаную тэму з дапамогай апорных слоў. Складанне плана тэксту. Вызначэнне асноўнай думкі тэксту. Падбор загалова да тэксту. Пашырэнне гатовага тэксту вобразна-выяўленчымі сродкамі. Рэдагаванне тэксту: замена слоў, якія паўтараюцца, займеннікамі. Аргументаванае вызначэнне тыпу тэксту. Падзел на сэнсавыя часткі, складанне плана і вусны пераказ прачытанага тэксту. Падзел на сэнсавыя часткі праслуханага тэксту. Выбар з тэксту асноўнага зместу і вусны пераказ яго (сціслы пераказ).

Навучальная пісьмовая работа (пераказ, 1 гадзіна).

АСНОЎНЫЯ ПАТРАБАВАННІ ДА ВЫНІКАЎ ВУЧЭБНАЙ ДЗЕЙНАСЦІ НАВУЧЭНЦАЎ

Ведаць:

сродкі сувязі сказаў у тэксце;
асаблівасці тэкстаў розных тыпаў (апавяданне, апісанне, разважанне), іх будову.

Умець (валодаць спосабамі пазнавальнай дзейнасці):
знаходзіць сродкі сувязі сказаў у тэксце;

адрозніваць тэкст-апавяданне, тэкст-апісанне і тэкст-разважанне;

вызначаць структурныя часткі тэкстаў розных тыпаў;

падрабязна пераказваць вусна і пісьмова па плане змест праслуханага і прачытанага тэксту (аб'ёмам не больш за 90 слоў);

сцісла пераказваць у вуснай форме змест праслуханага і прачытанага тэксту.

Выкарыстоўваць набытыя веды і ўменні ў практычнай дзейнасці і паўсядзённым жыцці:

ужываць ветлівыя словы і звароты ў зносінах з людзьмі па тэлефоне;

ствараць нескладаныя маналагічныя выказванні ў выглядзе аповядання, апісання або разважання на даступныя навучэнцам тэмы (пра свае прыгоды, любімыя кнігі, гісторыю сваёй краіны, змены ў прыродзе роднага краю, прафесіі людзей).

СКАЗ (10 гадзін)

Сказы з аднароднымі членамі (дзеянікмі, выказнікмі, даданымі членамі). Сродкі сувязі аднародных членаў сказа: інтанацыя, злучнікі і, а, але. Знакі прыпынку ў сказах з аднароднымі членамі.

Віды дзейнасці. Пашырэнне сказаў аднароднымі членамі, дапаўненне тэксту сказамі з аднароднымі членамі. Вызначэнне галоўных і даданых аднародных членаў сказа. Вызначэнне ролі злучнікаў у сказах з аднароднымі членамі сказа. Пастаноўка знакаў прыпынку ў сказах з аднароднымі членамі. Вызначэнне сказаў з аднароднымі членамі ў праслуханым і прачытаным тэксце. Пісьмовы пераказ прачытанага тэксту па калектыўна складзеным плане. Складанне вуснага выказвання на вызначаную тэму па плане і апорных словах, прапанаваных педагагічным работнікам.

Навучальная пісьмовая работа (сачыненне, 1 гадзіна).

АСНОЎНЫЯ ПАТРАБАВАННІ ДА ВЫНІКАЎ ВУЧЭБнай ДЗЕЙНАСЦІ НАВУЧЭНЦАЎ

Ведаць:

прыметы аднародных членаў сказа;

сродкі сувязі аднародных членаў у сказе;

правілы пастаноўкі знакаў прыпынку ў сказах з аднароднымі членамі.

Умець (валодаць спосабамі пазнавальнай дзейнасці):
правільна інтанаваць сказы з аднароднымі членамі;
вызначаць сродкі сувязі аднародных членаў у сказе
(інтанацыя, злучнікі і, а, але);
ставіць знакі прыпынку ў сказах з аднароднымі членамі.

Выкарыстоўваць набытыя веды і ўменні ў практычнай дзейнасці і паўсядзённым жыцці:

удзельнічаць у дыялогах на даступныя навучэнцам тэмы:
выкарыстоўваць сказы з аднароднымі членамі, адэкватна
перадаючы эмоцыі і захоўваючы інтанацыю аднароднасці ў межах
сказа.

СЛОВА (60 гадзін)

Склад слова (2 гадзіны)

Часткі слова. Аснова слова як частка слова без канчатка.

Віды дзейнасці. Вызначэнне ў словах караня, прыстаўкі, суфікса, канчатка, асновы слова. Утварэнне форм аднаго і таго ж слова з дапамогай канчатка. Спалучэнне слоў у сказе шляхам замены канчатка. Вызначэнне асновы слова на слых. Вызначэнне апошняга гука асновы. Складанне сказаў з формамі аднаго і таго ж слова. Сачыненне па ўласных назіраннях па калектыўна складзеным плане.

Часціны мовы (58 гадзін)

Назоўнік

(23 гадзіны, з іх 1 гадзіна – кантрольны дыктант)

Назоўнік як часціна мовы. Скланенне назоўнікаў. Назвы склонаў і склонавыя пытанні. 1, 2, 3-е скланенне назоўнікаў.

Азняямленне з напісаннем склонавых канчаткаў назоўнікаў 1-га, 2-га, 3-га скланення (з апорай на табліцы).

Скланенне назоўнікаў множнага ліку. Азняямленне з напісаннем склонавых канчаткаў назоўнікаў множнага ліку (з апорай на табліцы). Адрозненне месца націску ў граматычных формах назоўнікаў у рускай і беларускай мовах.

Віды дзейнасці. Знаходжанне ў тэксце назоўнікаў, якія адказваюць на пытанні хто? што? Вызначэнне склона назоўнікаў. Утварэнне склонавых форм назоўнікаў. Практыкаванні ў напісанні склонавых канчаткаў назоўнікаў 1-га, 2-га і 3-га скланення (з

апорай на табліцы). Спалучэнне назоўнікаў з іншымі словамі ў сказе шляхам змянення канчатка. Развіццё сказаў назоўнікамі ў патрэбнай форме. Вызначэнне на слых памылак у спалучальнасці назоўнікаў з іншымі словамі ў сказах. Развіццё сказаў у тэксце блізкімі, супрацьлеглымі па значэнні назоўнікамі ў розных склонах.

Прыметнік (12 гадзін)

Прыметнік як часціна мовы. Змяненне прыметнікаў па ліках, родах у залежнасці ад назоўнікаў, з якімі яны звязаны ў сказе.

Змяненне прыметнікаў адзіночнага і множнага ліку па склонах у залежнасці ад назоўнікаў, з якімі яны звязаны ў сказе.

Скланенне прыметнікаў мужчынскага і ніякага роду, азнаямленне з правапісам іх складовах канчаткаў.

Скланенне прыметнікаў жаночага роду, азнаямленне з правапісам іх складовах канчаткаў.

Скланенне прыметнікаў множнага ліку, азнаямленне з правапісам іх складовах канчаткаў.

Адрозненне месца націску ў граматычных формах прыметнікаў у рускай і беларускай мовах.

Віды дзейнасці. Вызначэнне ліку, роду і склону прыметнікаў, вылучэнне іх канчаткаў. Утварэнне складовах форм прыметнікаў адзіночнага і множнага ліку (з апорай на табліцы). Спалучэнне прыметнікаў з назоўнікамі ў сказе шляхам змянення канчаткаў. Развіццё сказаў прыметнікамі ў патрэбнай форме. Развіццё сказаў у тэксце блізкімі, супрацьлеглымі па значэнні прыметнікамі. Пашырэнне гатовага тэксту вобразна-выяўленчымі сродкамі. Вызначэнне на слых памылак у спалучальнасці слоў у сказах. Вуснае сачыненне па ўласных назіраннях па калектыўна складзеным плане.

Навучальная пісьмовая работа (сачыненне, 1 гадзіна).

Займеннік (5 гадзін)

Агульнае паняцце пра займеннік як часціну мовы. Асабовыя займеннікі. Асабовыя займеннікі адзіночнага і множнага ліку. Род асабовых займеннікаў. Змяненне асабовых займеннікаў па склонах.

Правапіс прыназоўнікаў з займеннікамі.

Віды дзейнасці. Вызначэнне асобы, ліку, склону асабовых займеннікаў. Утварэнне складовах форм асабовых займеннікаў (з апорай на табліцы). Напісанне асабовых займеннікаў з прыназоўнікамі. Спалучэнне асабовых займеннікаў з іншымі

словамі ў сказе шляхам змянення канчаткаў. Развіццё сказаў займеннікамі ў патрэбнай форме. Вызначэнне на слых памылак у спалучальнасці слоў у сказах. Рэдагаванне тэксту: замена слоў, якія паўтараюцца, асабовымі займеннікамі.

Дзеяслоў

(18 гадзін, з іх 1 гадзіна – кантрольны дыктант з дадатковым заданнем)

Дзеяслоў як часціна мовы. Змяненне дзеясловаў па ліках і часах. Змяненне дзеясловаў прошлага часу па родах. Суфіксы дзеясловаў прошлага часу.

Неазначальная форма дзеяслова. Суфіксы дзеясловаў у неазначальнай форме. Правапіс дзеясловаў на -ся, -цца.

Асоба дзеяслова. Змяненне дзеясловаў цяперашняга і будучага часу па асобах і ліках (спражэнне). Тыпы спражэння дзеясловаў. Канчаткі дзеясловаў I і II спражэння.

Адрозненне месца націску ў граматычных формах дзеясловаў у рускай і беларускай мовах.

Віды дзейнасці. Знаходжанне дзеясловаў у тэксце, пастаноўка пытанняў да дзеясловаў. Вызначэнне часу, ліку і роду дзеясловаў. Вылучэнне неазначальнай формы дзеясловаў з апорай на суфіксы неазначальнай формы. Утварэнне асабовых форм дзеясловаў цяперашняга і простага будучага часу I і II спражэння (з апорай на табліцы). Спалучэнне дзеясловаў з іншымі словамі ў сказе шляхам змянення канчаткаў. Змяненне часу дзеясловаў у тэксце. Развіццё сказаў у тэксце блізкімі, супрацьлеглымі па значэнні дзеясловамі. Пашырэнне гатовага тэксту вобразна-выяўленчымі сродкамі. Вызначэнне на слых памылак у спалучальнасці слоў у сказах. Вусны пераказ прачытанага тэксту па самастойна складзеным плане.

Навучальная пісьмовая работа (пераказ, 1 гадзіна).

АСНОЎНЫЯ ПАТРАБАВАННІ ДА ВЫНІКАЎ ВУЧЭБнай ДЗЕЙНАСЦІ НАВУЧЭНЦАЎ

Ведаць:

- назвы склонаў і склонавыя пытанні;
- спосабы вызначэння склона назоўнікаў і прыметнікаў;
- асаблівасці змянення назоўнікаў адзіночнага ліку 1-га, 2-га, 3-га скланення і назоўнікаў множнага ліку;
- асаблівасці змянення прыметнікаў адзіночнага ліку жаночага

роду, асаблівасці змянення прыметнікаў адзіночнага ліку мужчынскага і ніякага роду, асаблівасці змянення прыметнікаў множнага ліку;

асабовыя займеннікі, іх асобу і лік;
асаблівасці змянення асабовых займеннікаў па склонах;
прыметы дзеясловаў у неазначальнай форме;
спосаб вызначэння асобы і ліку дзеясловаў;
правапіс дзеясловаў на -ся, -цца.

Умець (валодаць спосабамі пазнавальнай дзейнасці):

вызначаць канчатак, аснову, корань, суфікс, прыстаўку ў словах выразнай будовы;

распазнаваць у тэкстах назоўнікі, прыметнікі, асабовыя займеннікі, дзеясловы, прыназоўнікі;

змяняць назоўнікі, прыметнікі, асабовыя займеннікі па склонах (з апорай на табліцы);

вызначаць склон назоўнікаў, прыметнікаў, асабовых займеннікаў і іх склонавыя пытанні (з апорай на табліцы);

выкарыстоўваць назоўнікі, прыметнікі ў патрэбных склонавых формах пры складанні ўласных сказаў і тэкстаў;

вызначаць асобу і лік асабовых займеннікаў;

адрозніваць неазначальную форму дзеяслова;

утвараць формы прошлага часу дзеясловаў пры дапамозе суфіксаў

-ў-, -л-;

утвараць асабовыя формы дзеясловаў (з апорай на табліцы);

вызначаць асобу, лік дзеясловаў цяперашняга і будучага часу, іх канчаткі (з апорай на табліцы);

выкарыстоўваць дзеясловы ў патрэбных формах часу; ліку, асобы (у цяперашнім і будучым часе), роду (у прошлым часе); дзеясловы ў неазначальнай форме пры складанні ўласных сказаў і тэкстаў;

выкарыстоўваць асабовыя займеннікі ў патрэбных склонавых формах ва ўласных тэкстах.

Выкарыстоўваць набытыя веды і ўменні ў практычнай дзейнасці і паўсядзённым жыцці:

захоўваць вывучаныя нормы арфаграфіі пры выкананні пісьмовых заданняў і ўласных запісаў (запіска, віншаванне, перапіска з сябрамі, сваякамі, запрашэнне, аб'ява, пісьмо ў дзіцячы часопіс, у дзіцячую перадачу на радыё, тэлебачанне).

ПАЎТАРЭННЕ (3 гадзіны)

Рэзервовыя гадзіны – 3.